

2004:53

Interpellation av Berthold Gustavsson (m) om svårigheten att öka antalet infartsparkeringar

Den rödgröna majoriteten har i många debatter angående införandet av biltullar hävdad att de skulle se till att kraftigt öka antalet infartsparkeringar. Borgarråd och övriga företrädare för majoriteten har hävdad att det inte skall bli några problem att tillskapa mängder av infartsparkeringar både i Stockholm och i kranskommunerna.

Företrädare för oppositionen har tvivlat på majoritetens förmåga så snabbt öka det totala antalet infartsparkeringar.

I ett ärende till gatu- och fastighetsnämnden 2004-12-16 visar det sig att antalet infartsparkeringar, under 2004, har minskat med 300 medan det finns planer på 200 nya. Detta innebär följaktligen ett minus på 100 platser. De nya är dessutom i helt andra delar av staden och osäkerhet råder huruvida dessa blir färdiga till bitullarnas införande.

Gatu- och fastighetskontoret (GFK) skriver vidare att SL beräknar att tillskapa 900 nya p-platser i regionen exklusive Stockholm. Det finns dock ännu ingen redovisning var dessa parkeringar planeras. Istället skriver GFK vidare i ärendet: ”Som redovisats tidigare krävs av en bra infartsparkering att den förläggs i ett nära läge till kollektiva färdmedel. Mark i anslutning till järnvägs- och andra spårförbindelser är attraktiva för flera ändamål varför ingen markägare är beredd att upplåta sådan mark utan ersättning. Då infartsparkeringar genererar inga eller dåliga intäkter är det inte möjligt att konkurrera om denna mark och därav följer att någon utbyggnad inte kan ske i attraktiva lägen.” Av den fantastiska majoritetskostymen verkar det inte ens bli en tummetott.

I detta, såväl som i många andra sammanhang, präglas majoritetens handlande av bristande planering, otillräcklig framförhållning och oförmåga till förhandling. Majoriteten i Stockholm har vägrat lyssna till grannkommunernas synpunkter beträffande införandet av biltullar. Detta lär inte bidra till att underlätta tillskapande av infartsparkeringar i dessa kommuner. Det riskerar att leda till stora negativa konsekvenser. Om inte tillräckligt många infartsparkeringar tillskapas i attraktiva lägen kommer parkering istället att ske på gatorna.

Det kommer även bli jobbigare för resenärerna att åka kollektivt och svårt att få vardagen att fungera framförallt för barnfamiljer.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga ansvarigt borgarråd:

1. Hur ser borgarrådet på problemet med att det blir färre infartsparkeringar istället för fler inom Stockholm?
2. Vad tänker borgarrådet göra åt svårigheten att tillskapa attraktiva infartsparkeringar i grannkommunerna?

Stockholm den 15 december 2004

Berthold Gustavsson